

Першоквітневе

Сьогодні світ кипить двами.
Вужі літають з ластівками.
Криницю чистить сажотрус.
Тіка від жаби черногуз.
Дірявим ситом із ріки
Рак носить воду на грядки.

А на грядках не пагінці –
Ростуть на дріжджах оқунці.
Їх вітер скошує косою.
Танцює сірий вовк з козою...

Я сію букви на папір.
А як не віриш – то й не вір.
Володимир ЛУЧУК.
Івано-Франківська обл.

Запитаннячко

• А може, олігархам і справді нічого не відомо про походження їхніх мільярдів?!

• ЖАРТОМА І ВСЕРЬОЗ

ДЕНЬ СМІХОТЕРАПІЇ

ПЕРШЕ квітня, як День сміху, по праву занесено в календарі міжнародних дат. Адже він відзначається в багатьох країнах світу. Більшість дослідників сходиться на думці, що це свято сягає язичницьких часів. Хоча встановити християнське джерело і пов'язати його з тією чи іншою світовою релігією поки що не вдалося. Зате першоквітнєве свято гумору стало в різних країнах гарною дружньою традицією жартувати над близькими людьми та родичами, знайомими і навіть зовсім незнайомими людьми.

Як тільки не називають цей день! В Іспанії та США – «день дурнів», в Англії – «день квітневих дурнів», в Японії – «день ляльки», у Шотландії – «день «зозулі», у Франції – «день риби»...

Щодо останнього, то така незвична назва походить ще з XVIII століття. У ті часи французи святкували Новий рік першого квітня. Але після введення григоріанського календаря початок року перенесли на перше січня. Однак частина французів все ще воліла новоріччя відзначати першого квітня. Інші співвітчизники стали кепкувати над ними і прозивали «квітневими дурниками» і «квітневими рибами» (пов'язано це з тим, що 1 квітня перебуває в сизурі «Риби»). Тож цього дня у Франції на вулицях можна побачити не одного перехожого з паперовою рибкою на спині. Причому бідолаха навіть не підозрює про халепу, тишком-нишком влаштувану йому друзями або родичами.

Якщо ви першого квітня раптом потрапите до Англії, то варто пам'ятати, що тут прийнято жартувати одне над одним лише з півночі

до полудня. Після дванадцятої години День сміху закінчується, всі розіграші та жарти припиняються, бо вважається, що опісля першоквітнєві жарти можуть принести невдачу. А в Новій Зеландії, Австралії і Південній Африці, де теж розіграші влаштовують тільки до полудня, усіх, хто жартує після цього часу, називають «квітневими дурнями».

У Фінляндії намагаються жартувати над навколишніми так, щоб їм не було прикро. Особливо фіни люблять жартувати на всю країну з участю газет, телебачення і радіо. Жарти в День дурня досить оригінальні. Приміром, один з центральних телеканалів заявив, що його передачі відтепер будуть транслюватися чорно-білими. Або популярна радіостанція повідомила, що в окремих містах вирішено скасувати податок з громадян. Тож першого квітня більшість фінів зазвичай не вірять повідомленням мас-медіа.

Загалом же щороку першого квітня у світі буває стільки розіграшів, що найвідоміші з них навіть внесли в список 100 жартів усіх часів. Зокрема фоторепортаж про літаючих пінгвінів, падіння Пізанської вежі, приземлення НЛО в Лондоні тощо.

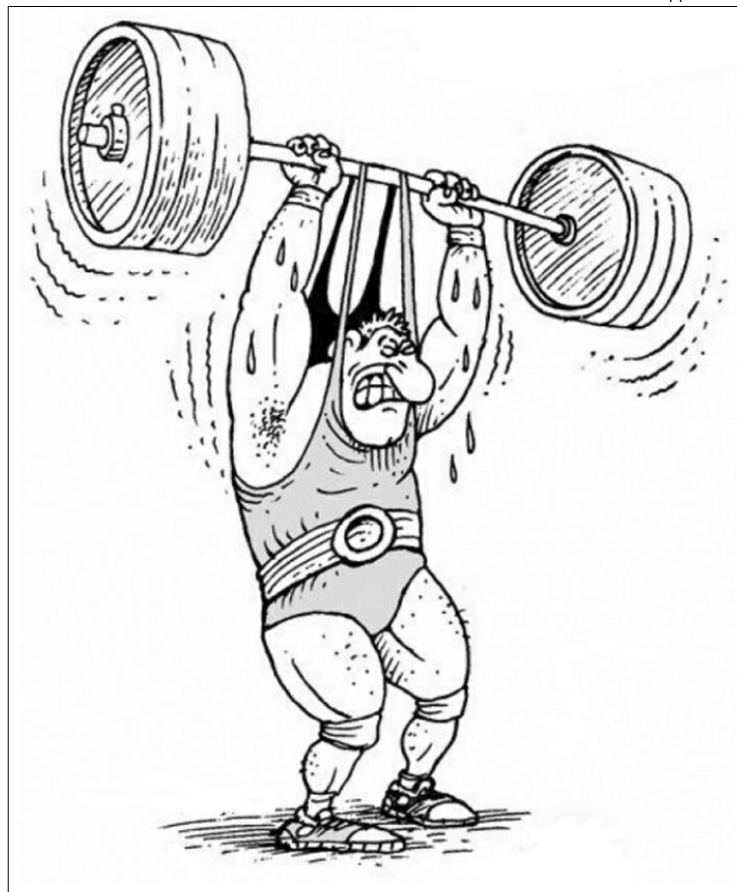
А найпоширенішим розіграшем за останні десять років став жарт від Google. 1 квітня 2013 року було повідомлено про запуск новітнього проєкту «GoogleNose». Йшлося про те, що нібито з допомогою пристрою абоненти мають змогу на відстані передавати один одному аромати. Легковірні власники смартфонів одразу ж взяли їх нюхати. А коли після невдалих спроб натискали на кнопку «Допомога», то з'являвся напис «Вітаємо з 1 квітня!»

Повертаючись до жартівливих звичаїв різних народів, окремо хочеться згадати про кавказців. Ці люди настільки гостинні, що навіть перше квітня назвали не Днем сміху, а Днем подарунків. Будь-якого жителя гір можна попросити все що завгодно, – майно, гроші, дорогі цінності, – він з радістю все подарує, аби тільки ви були першим, хто в цей день до нього прийде в гості. Якщо буде така нагода, обов'язково першого квітня завітайте на Кавказ! Ну що, вже зібралися в дорогу? Повірили? От і ми вас розіграли. Трішечки. День такий...

Хоча, якщо всерйоз, то сміх, вірніше, сміхотерапія – справа дуже важлива. Для здоров'я людей. Особливо в наш час, коли коронавірус випробує мільйони людей фізично, морально і матеріально. Слова «сміх лікує» ми здебільшого сприймаємо як заклик до гарного настрою, бадьорості тіла і духу. А між тим, японські медики застосовують сміх у боротьбі з туберкульозом, в Індії окремі спеціалісти розробили методику лікування бронхіальної астми і серечно-судинних захворювань з допомогою сміху, а французькі й англійські лікарі використовують сміхотерапію для зняття у пацієнтів депресії та нервових стресів.

Як бачимо, давнє прислів'я «Сміх – найкращі ліки» зараз набуває прямого значення. І якщо в майбутньому перед нами постануть нові епідемії, то хай вони будуть епідеміями здоров'я, радості і сподівань на краще життя.

Дирекція
«Сорочинського ярмарку».

Мал. Анатолія МАГДИНИЧА.

Народні усмішки

Сидить рибулов на березі ставка з двома вудками. На гачок однієї чіпляє наживку і закидає у воду. Гачок з наживкою іншої вудки закидає на траву позаду себе.

Біля рибулова зупиняється мужик і здивовано каже:
– Що ти у ставку вудкою рибу ловиш, мені ще зрозуміло. А от для чого ти закидаєш позаду себе іншу вудку?

– Так сьогодні ж перше квітня, день дурнів.
– А причому це?
– Не скажу.
– Якщо скажеш, то зараз сто грамів налло! Ще й закусиш дама.
– Гарзд, я згоден.
Випивши й закусивши, рибулов пояснив мужику:

– Ось дивися. На вудку в ставку я нічого ще не спіймав. А на вудку, що позаду мене, ти вже шостий «клюнув»...

Тереვენять дві сільські кумасі. Одна каже:
– Вибач, Петрівно, але твій синок обрав собі дружиною таке страхопудло!
– Нічого, зате буде кому хату й господарство охороняти...

– А чому ти податкову декларацію завжди подаєш першого квітня?
– Е-е, друже, це на випадок того, щоб можна було послатися на День сміху. Мовляв, я пожартував...

• ГУМОРЕСКА

Хто ж так п'є?!!

ДРУЖИНА Ореста Вільховця вже не знала, що говорити чоловікові, коли той приходив додому після роботи. Бо майже щовечора очі сині, а спина в глині. І руки у Вільховця золоті, та, як кажуть, горло погане. А причина таке горло пополоскати завжди знайдеться. То у бухгалтера Липчинської внучка народилася, то друг дитинства Олекса Тисняк нового картуза купив, то п'ятниця – кінець робочого тижня, то День пасічника, а його покійний дід добрим бортником був, то... А воно ж тепер ще й тих забігайловок відкривали. Їх у місті, як у лісі опеньків. Буває, просто так, заради цікавості зайде він з компанією: чи не всю горілку тут випили. А таки не всю. І в магазині он, буває, хліба чи солі немає, а горілка – завсідги...

А оце недавно по телевізору реклама пройшла: «Купуйте пиво і заглядайте під кришечку! Там ви можете знайти тисячні числа. То ваш виграш у грошовому еквіваленті!» Тепер Вільховець не придумував

легенди, чому він прителіпався додому веселим.

– Рекламу бачила? – перебивав він чергову лекцію дружини. – Тепер на одну зарплату не проживеш.

– Ото на таких, як ти, реклама й розрахована...

– Їх там теж контролюють... Аяк же... Правова держава...

... І одного дня Вільховець придумав додому з новиною:

– А ти казала, що задувають рекламою голови... Виграв!

– Та ти що?! – вперше за останні місяці засяяла дружина.

– Скільки?

– Сто тисяч!

– Боже, сто тисяч, – сіла на стілець.

– Тільки не я... А мій друг дитинства... Олекса Тисняк...

Жінка з хвилину сиділа німою. Потім скочила на ноги і затрясла над головою кулаками:

– Нікчема! Хто ж так п'є?!!

Михайло ПРУДНИК.
Київська обл.

Мал. Анатолія ВАСИЛЕНКА.

- Дивно: торік цього острова тут не було!
- А його налив собі он той депутат-еколог...

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

Розіраб...

КОЛИ сіли вечеряти, батько запитливо поглянув на сина:

– Щось ти, Віту, поводиш себе дуже тихо. Невже з української мови схопив трійку з мінусом?

– Ні, я не трійку схопив, – загадково усміхнувся Вітя. – Мені двійку поставили.

Батько від несподіванки закашлявся, а мати ледь не випустила з рук фаянсовий чайник.

– Він ще й посміхається! – закричали хором батьки.

– А що? Я не винен! Вона навмисне чіплялася! Я всього дві помилки зробив...

– Треба говорити не «вона», а вчителька! – зауважила мати. – Крім того, треба ще поглянути на помилки, які вони...

– Вона сказала, щоб я на дошці

написав сьогоднішнє число. Ну, я написав «первеквітня». Лише дві помилки!

Мати схопилася за серце.

– Почекай, почекай, – зупинив Віту батько. – То яке сьогодні число? Перше квітня? Тепер зрозуміло, чого ти так хитро посміхаєшся! Вирішив нас розіграти? Ти все це вигдав?

– Нарешті до вас дійшло! Я пожартував. У нас уроку з української мови взагалі не було. З першим квітня!

– Ну й жарти! – сердито пробурчала мати. – Я через тебе могла чайник розбити.

Вітя мовчки закінчив вечерю і задоволено подався до своєї кімнати. «Слава Богу, – подумав він, – що та то не згадав про математику! Я ж ту клятву двійку одержав з математики».

Костянтин ЛЕОНІДОВ.

• І СМІХ І ГРІХ

А ми такі культурні...

У житті випадає часто чути мудру пересторогу: краще з дурнем не сперечайся, краще дурневі дай дорогу. Він на тебе кричить – не слухай, на німу обернись колоду, він затопить тобі у вухо – підставляй йому друге сходу. Дурень дурнем – що візьмеш з нього?

На його бездуховність сплишем. Не суди його надто строго, будь терплячим, розумнішим. З дурнем нічого заїдатись, розум свій виставлять не треба. Ліпше дурником прикидатись – хай сміються всі дурні з тебе! Бо почнеш їм збивати пуху, то на тебе ж – помий цеберку... Краще вже пересидить лихо – ще й твоє колись буде зверху! ...І чим більш ми, такі культурні, сповідаємо цю методику, тим певніше нахабні дурні на розумних нас возять воду.

Василь ШУКАЙЛО.

І таке бувало...

Після розпаду Радянського Союзу, коли розсекретили чимало архівів, спливла трагікомічна історія про те, як погорів один розвідник (його завербувала спецслужба іншої країни). Подвійного агента «заклала» власна дружина. Нічого б дивного в цьому не було, якби не та обставина, що дружині довелося двічі писати свої доноси. Перший викинули у кошик для сміття, бо в управлінні розвідки лист визнали дурним першоквітневим розіграшем.

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

